

БЕОГРАДСКА ОПШТИНА СВАКОНОВИЊЕ

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

Цена:

за Србију на годину . . . . . 6 лин.
на пола године . . . . . 3 „
за стране земље на годину . . . . . 9 „

Недеља 29. Октобра 1895.

ЦЕНА ЈЕ ОГЛАСИМА 6 ПАРА Д. ОД ВРОТЕ

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ НА ОПШТИНСКИ СУД
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ НА УРЕДНИКА

Рукописи не враћају се

НЕПЛАКЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

РАД ОПШТИНСКОГ ОДБОРА

РЕДОВНА СЕДНИЦА
19. Октобра 1895. год.

Председавао председник г. Михаило М. Богђевић, од одборника били г. г. Михаило Штрбић, Јевта Т. Стевановић, Др. Марко Николић, Влад. М. Ђорђевић, Сергије Станковић, Сава Петровић, Љуб. Марковић, Дим. Довијанић, Н. Антоновић, Мил. Марковић, Сава М. Цевајировић, Ј. Алкалај, Др. Војислав М. Суботић, Јанаћ Константиновић, Ђорђе Димитријевић, Др. Никола Х. Николић, Мих. Павловић, Дим. Гавриловић, Спасоје Илић, Стеван П. Поповић, Јосиф С. Јовановић, Коста Петровић, М. Милашиновић, Давид Були, Н. Спасић, Ант. С. Пеливановић, Никола Бошковић, Михајло Михајловић, Мил. Ж. Маринковић, Јарослав Безуха.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 12. октобра 1895. год. и примљен је без измена.

II

По прочитању акта управе вар. Београда и њених одељења АБр. 6338, 6374, 6300, 6373, 6299, 6301, 6376, 6350, 6337, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, одбор је изјавио:

да су доброг владања и доброг имовног стања Петар Триков, бив. трг. агент,

Коста Т. Ђорђевић, баруџија; да су доброг владања и сиротног имовног стања Стојан Тодоровић пискарач, Драгутин Ђорђевић чиновник; да су му непознати: Петар Марковић келнер, Арса Николић надничар, Војислав Деспотовић бивши ђак, Младен Богићевић коцкар, Обрен Солдатовић слуга, Петар Арсеновић калфа столарски и Омер — Душан Арсеновић тежак.

III

Председник износи одбору на мишљење молбе, којима се траже уверења о породичном односу.

По прочитању тих молби СБр. 16695 и 16177, одбор је изјавио мишљење:

да се Станки Јовановић и Цвети Л. Синђелић може дати тражено уверење о њиховом породичном односу.

IV

По прочитању акта школског одбора за Савске основне школе АБр. 6391, којим се јавља да је члан одбора Божа Ђеловић умро и да би требало другог изабрати, одбор је решио:

да члан одбора за савамалске основне школе буде Лука Ђеловић, трг. олд.

V

Одборник г. Михајло Павловић, подноси писмен предлог за преустројство општинске администрације, наводећи мане и недостатке општинске администрације, због којих послови општински рамљају и уштрба трпе и због којих и велике општинске реформе неће моћи да се изведу потпуно правилно и по општину и њене грађане повољно. Даље у том свом предлогу наводи начин, како би се те мане и ти недостатци могли отклонити.

По прочитању тога предлога АБр. 6531, одбор је, усвојивши у свему исти, — решио:

I, да се без одлагања приступи преустројству општинске администрације, те да се све гране њезине уреде по савременим захтевима; —

II, председништво има образовати из одбора једну сталну комисију, састављену према спремама које треба да буду заступљене, са задатком, да та комисија претреса и оцењује пројекте, правила и прописе, које треба израдити.

III, Установљава се положај референта одбора, који ће као шеф управног одељења и администрације општинске имати да

СРПСКИ УСТАНИЦИ ПРОТИВУ ТУРАКА

У ВЕЗИ

СА НАРОДНИМ СЕОБАМА У ТУЉИНУ

од 1459—1814. год.

ИСТОРИЈСКА РАСПРАВА

У ДВА ДЕЛА

НАПИСАЛИ

Р. АГАТОНОВИЋ И М. П. СПАСИЋ.

(Академијски Савет Вел. Школе наградио првом видовданском наградом општ. Београдске).

Мото:

„Пора намъ перестать вить умными чужимъ умомъ и славными чужою славою.“
Карамзинъ.

(НАСТАВАК)

И Швигер умесно примећује кад вели: да ова зависност од голе милости, беше српском народу и његовим вођама повод непрестаној зебњи и забринутости, те се отуда и јавља тежња с њихове стране, да задобију законско признање и гаранцију привилегија. Ову Танталову борбу српског народа у Тесарији, ради одржања свога бића, своје вере и крвљу стечених права, да завршимо овим карактеристичним речима: „Шездесет година беше прохујало

од иселења Срба из њихове праве домовине, а њихова грађанска, народна и црквена егзистенција зависаше једино од благовољења и милости круне; у земљи где становаху, уживаху они много оспоравана привилегована грађанска права, која не беху гарантована. Без завичаја, у току од два људска поколења, не нађоше они нове отаџбине. Па како је онда ово стање могло прибавити народу задовољство, мир, сигурност и тврдо поверење? Зар се можемо чудити, што су се Срби држали „лукаво,“ повучено и неповерљиво, ритани тамо амо од дворске и земаљске политике? Па и при свем том, ово несигурно стање трајало је још пуних четири деценија.“⁽¹⁾

Кад су од стране бечког двора, отпочети покушаји на ограничавању српских привилегија, онда је између народа и владе дошло до чешћих обостраних прекорачивања истих, па се од тога времена и почео да осећа стран утицај међу тамошњим Србима. „Још под Петром Великим позвати

су били у Русију иза граница једноверни војни људи, ради устројења лаке војске, која би била у стању чувати и одржати стражу пограничну, јер су онда држали да руска војска није способна за то, да постојану војну службу издржи, нарочито тако мучну, каква се изискивала против непријатеља тако хитрих и неуморних, као што су били Турци и Татари. И зато буду позвани Срби из Унгарије, који су онда у Европи сматрани за једино способне војнике за лаку коњицу; о њима има много закона у почетку XVIII ст. У грамати, коју је цар Петар I. г. 1723. 28. окт. дао мајору Ивану Албанезу⁽¹⁾ назначено је ово: „Е. И. В. восиривал намерение ов украинских городах содржат несколько полков конник гусарских из сербскога народа и дѣла призиву и дѣла пријатија оних Сербов, вручена комисија оному мајору с таким обнадеживанием: которие из упомянутых народов придут добровольно в Россискоју службу, то им давано будет жалование, такоже рации и по-

(1) О овим приликама наше браће с оне стране Саве и Дунава, види опширније у Швигерову делу: Politische Gesch. d. Serben in Ungarn, S. 78—120.

(1) С. С. Пичичевић помиње да је неки Перви Србин прешао још за млађих година у Русију за време владе Ане Ивановне, и био у старом српском пуку, који је установио Петар Велики (Извештај о походности итд. стр. 198.)

се посвети преуређењу општинске администрације, и са одређеном комисијом да спреми преустројство у што краћем року, како би се по том исто увело, те да општинска администрација добије своју уредбу, а све поједине гране њезине своја правила и прописе, те да радови општинске управе и свега особља буду регулисани.

IV, Да референт одбора, који се положај овим решењем установљава, има годишњу плату од шест хиљада динара, који ће се издатак стављати у буџет општински, а до новог буџета издаваће се из партије за непредвиђене трошкове (ово је решено поименичним гласањем са 18 гласова против 12, који су били за 5000 дин. год. плате). Да суд прибави надлежно одобрење за овај ванбуџетски издатак.

V, Место одборског референта има се попунити стечајем, који ће се расписати с роком за 10. нов. о. г. у коме ће се тачно назначити плата, дужности и права референта, као и да ће се са изабраним закључити уговор на три године. (Ово је решено поименичним гласањем са 16 гласова против 13, који су гласали да се без конкурса избор учини, један није гласао).

Избор од пријављених кандидата извршиће одбор општински, коме ће се и нацрт уговора поднети на одобрење.

VI

На предлог председника општине одбор је одлучио:

да се у првој седници за овом као охитној ствари решава о предлогу Х. В. Линдлеја и К. Чокеа о грађењу кеја и канализације.

VII

На захтев пореског одељења управе вар. Београда АБр. 6321 одбор је решио:

да порески одбор за 1896. год. састављају ова лица:

а., лица из пореског одбора за 1895. год.: Давид Симић трг., Коста Николић апотекар, Спасоје Стефановић трг., Вучко Ц. Илић трг., Јован Ристић баруџија, Спасоје Илић кафеџија, Јован Живадиновић пензионар, Дума Деда кафеџија и Јанаћ Констандиновић трг.;

б., и ови новоизабрани грађани: Петар И. Јовановић трг., Драгутин Настић трг., Никола Бошковић абаџија, Др. Никола Х. Николић лекар, Дим. Крсмановић трг., Мика Павловић лончар, Младен Николић пензионар, Сава Петровић Ковачевић трг. и Мита Марјановић земљеделац.

VIII

Председник износи одбору на одобрење процену имања Браће Илића на углу Кастриотове и Два јаблана улице, што се има експроприсати за регулисање тих улица.

По прочитању тих акта и процене АБр. 1934/94 год. одбор је решио:

да се ова процена неодобри и да се ово имање по нова процени према закону о експропријацији а у присуству општин. правозаступника, кмета, општинског инжињера, полицајца, чиновника и сопственика.

IX

По прочитању акта српског акционарског друштва за клање и прераду сточе АБр. 6262, којим позива општину да по примеру других општина и патриота српских упише и она приличан број удеоница овог друштва те да на тај начин потпомогне ово предузеће, — одбор је једногласно решио:

да општина београдска упише и уплати две хиљаде удеоница српског акционарског друштва за клање и прераду сточе. Издатак овај да падне на терет капитала општинског, јер и саме удеонице сачињавају капитал општински.

ВАНРЕДНИ С А С Т А Н А К
25. Октобра 1895. год.

Председавао председник г. Михајло М. Богвићевић, од одборника били: г. г. Мих. Павловић, Коста Петровић, Д. С. Милутиновић, Љуб. Марковић, Благоје Милошевић, М. Милашиновић, Н. Антоновић, Сава Петровић, Стеван П. Поповић, Спасоје Илић, М. Штрбић, Јанћ Констандиновић, Ђорђе Димитријевић, Др. Војислав М. Суботић, Тих. Ј. Марковић, Никола Бошковић, Јефта Стефановић, Влад. М. Ђорђевић, И. Козлић, Михајло Михаиловић, Драг. Стаменковић, Н. Спасић, Дим. Гавриловић.

I

Прочитан је записник одборских одлука седнице држане 19. Октобра 1895. год. и у одлуци КНБр. 616 учињена је допуна:

да се комисија за претрес и оцену правила и прописа за преустројство општинске администрације има саставити и лицима изван одбора општинског.

II

По прочитању акта Управе вар. Београда и њених одељака, АБр. 6501, 6539, 6502, 6555, 6512, 6546; — којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица одбор је изјавио:

да су доброг владања и доброг имовног стања Јован Принер златар, Петко Вељковић предузимач; да је Бошко Соколовић доброг владања и сиротног имовног стања; да је Коста Николић бивши чин. општински доброг владања и сиротног имовног стања; да је Векослав Криза машиниста доброг владања и средњег имовног стања; да су му непознати Светомир Љубинковић кочијаш, Стеван Нановић скитница, Стеван Перкић скитница, Милadin Караклајић шпекулант.

III

Председник износи одбору на решење молбе новоизабраних чланова пореског одбора, којима моле да се са разних узрока ослободе ове дужности.

По прочитању тих молби АБр. 6554, 6588, 6589, 6590, 6591, одбор је решио:

да се Јован Живадиновић, Мита Марјановић, Д. Н. Крсмановић и Петар И. Јо-

рици, по их ратам и службама, как они оное получили от Е. В. цесара Римскога в прошедшија воина.“⁽¹⁾ На тај начин постао је г. 1727. од прешавших⁽²⁾ Срба у Русију српски хусарски пук. Овај пук прво је био одређен на службу у Украјини а после против Персије. За оне, који су међу њима били са породицом и ожењени, буду одређене земље за насељење.

Године 1729. по пројекту фелдмаршала књаза Галичина буде српски пук, од 600 људи, размештен између тврђава Тора (сад Славјанског) и Ливије. У години 1732. на молбу мајора Албанеза они на Персију одправљени хусари врате се; а указом од 18. марта 1732. буду опет насељени у истим земљама. Најпосле по преставци грофа Вајсбаха, ради умножења хусара, по други пут се позову Срби на службу по налогу Ане Ивановне. Пукови састављени (1733.) из новодошавших Срба издржавани су из доходака малоруских.

⁽¹⁾ „Голубица“ за 1840, књ. II, стр. 270.

⁽²⁾ О томе Шумарски вели: „Одсели се јошт више Срба, које Мађари нетрпеше, у Русију у Украјини; завеле регименте и војеваше с Руса против Персије.“ (Серб. Летопис књ. 64. ч. I, стр. 14).

Везе са Русијом Срби су одржавали још пре Шакабендине сеобе у Аустрију, а Мојсије Петровић који — као што смо раније поменули — изради да се сједине београдска и карловачка митрополија, ишао је цару Петру Великом па отуда донео већи број књига за наше школе и цркве. По смрти Петровој ослабише ове везе и тек г. 1734. бечко министарство увиђа да су „Срби, у црквеном погледу, у савезу са московским владарима.“ Године 1737. помињу се нови српски исељеници у Русију; а за време ратовања, које се заврши београдским миром, руски официри дођу у ближи додир са Србима Граничарима. Руски ђенерал Шевич истиче се као први који је подстакао *иогиске Граничаре* да се селе у Русију.⁽¹⁾ Како је у то време у укинutoј Војничкој граници завођена грађанска управа народ се није у почетку много противио; што пак код Граничара изазва незадовољство, то је начин, како се поступало при завођењу нове управе. Антон Гразалковић председ-

ник мађ. двор. коморе, гледао је, да што више задовољи материјалне интересе, одредивши велике дације. Пуковник *Иван Хорват*,⁽¹⁾ који је у то време у војничкој граници био од великог утицаја, из почетка је пристао на укидање Границе, па је са Гразалковићем добро живео, да му је овај чак и своју слику дао. Ну због тих материјалних интереса Хорват се завади са њиме, подере његову слику, па се сав предаде руским понудама за сеобу. Њему, *Ивану Шевичу*, Текелији и другим виђенијим Србима не беше тешко, да „при узбуђености духова у Срба, који беху огорчени због настале катастрофе (укинућа границе)“, покрену више хиљада породица на сеобу у Русију.⁽²⁾

О преговорима који насташе, Скаљковски вели: године 1750. пуковник ау-

⁽¹⁾ Тако га зове С. С. Пичичевић у своме „Извештају“. — С. Текелија у својој автобиографији назива га *Самуило* Хорват (Летопис М. С. књ. 119. стр. 16) — Шевичер га назива само „Grenz-Capitan Horvath.“ Али С. С. Пичичевић и А. Скаљковски имају право, кад га називају *пуковник Иван Хорват*, јер га први бедежи као савременик, а други по службеним изворима руским.

⁽²⁾ Schwicker H. J. dr. Polit. Gesch. d. Serben in Ung. S. 126 и 128. — Vaniček Fr. Spezialgesch. d. Militärgränze B. I, S. 573.

⁽¹⁾ Schwicker H. J. dr. Politische Gesch. d. Serben in Ung. S. 126-127. — Vaniček Fr. Spezialgesch. d. Militärgränze, B. I. S. 572.

вановић ослободе дужности пореског одборника, изабрав на њихова места за чланове пореског одбора за 1896. год.: Васу Мијатовића хотелијера, Ђорђа Б. Вељковића економа, Јакова Бајлони индустријалца и Илију Марића трговца. Да се Младену Николићу, пензионару не уважи молба, него да и даље остане члан пореског одбора.

IV

Председник износи одбору на решење извештај књиговодства општинског, о томе, које су буџетске позиције већ прекорачене и по којим позицијама и колико треба одобрити накнадног кредита па да до краја године не буду прекорачене.

По прочитању тога извештаја АБр. 6593, одбор је одлучио:

да одборски повереници г. г. Тихомир Ј. Марковић, Коста Петровић и Мих. Михајловић прегледају овај извештај и сравне га са књигама и поднесу одбору своје мњење на решење.

V

По прочитању молбе еснафа опанчарског АБр. 5990, којом тражи, да општина продужи са њиме уговор о закупу општинског земљишта датог опанчарима за штављење кожа, одбор је одлучио:

да општинско санитарско одељење поднесе извештај, да ли се из санитарских обзира може допустити штављење кожа на земљишту на коме је то до сада чинљено, и ако не може, на коме би се месту то могло допустити без опасности по здравље народно.

VI

Одборско повереништво изабрато у седници одборској од 12. Окт. 1895. год. АБр. 6354 подноси извештај, којим препоручује одбору, да се са новоизабраним управником грађевин. одељења г. Вел. Антићем закључи уговор на три године под истим погодбама, под којима је закључен са ранијим инжињерима, на шта је и Вел. Антић актом својим АБр. 6594. пристао. —

стријски Иван Хорват (родом из Петроварадина) са многим својим рођацима и официрима Србима⁽¹⁾ јави се руском посланику графу Бестушеву Рјумину, да они желе на веки преселити се у Русију. Царица Јелисавета ово радо прими, и рескриптом од 13. јула 1751. г. заповеди посланику своме (на бечком двору) да објасни Хорвату: „што но тољко он и друге официри, но и скољко би из њих Србскога народа в Росијскују Империју перентит похотело већ онае, јако единоверније, в службу и подданство принјати будут.“ После тога царица указом од 24. дек. 1751. г. утврди услове, које је Хорват предложио у поменутој молби и одреди овим првим пресељеним Србима „земли плодноснаја и длја житија чове-

По саслушању овога одбор је решио:

да суд општински закључи са управником грађев. одељења г. Вел. Антићем уговор на три године под истим погодбама, под којима је закључен уговор са општинским инжињерима Костом Јовановићем и Раком Мутавићем. (Решење одборско од 1. Авг. 1893. год. АБр. 4347.) с тим додатком, да г. Антић буде уједно и управник водовода без нарочитог хонорара за ову дужност.

VII

Председник износи одбору на решење извештај одборског повереништва за зајам и радове којим се препоручује одбору, да општина према поднетом напрту закључи уговор са Х. В. Линдлејем, инжињером из Франкфурта и К. Чокеом професором из Арау о изради планова и надзору при грађењу кеја и канализације у Београду.

По прочитању тога извештаја и напрта уговора АБр. 6587, одбор је после поименичног гласања са двадесет гласова против 3 решио:

да се поднети напрт уговора са Линдлејем и Чокеом у начелу прима с тим, да се врати истом одборском повереништву, те да оно претресе и проучи сваку одредбу посебице и своје примедбе поднесе одбору на решење.

Напрт уговора са примедбама повереништва, да се умножи и разда свима одборницима пре решавања.

VIII

Председник извештава одбор, да је еснаф механско кафански услед решења одборског од 18. Септембра 1895. год. АБр. 5534 поднео понова молбу да се наплата акциза не даје под закуп, него да се њему уступи по досадањим погодбама а за годишњу цену од 12.000 дин.

По прочитању те молбе АБр. 6219 одбор је решио:

да се одборско решење од 18. Септ. 1895. год. АБр. 5534. обустави од извршења. Да се наплата акциза за 189-шесту годину уступи еснафу механско-кафанском

ческога вигоднија“ то у Украјини⁽¹⁾ т. ј. пустиње почевши од ушћа реке Синухе у Буг на пољској граници, скоро правом линијом до главне реке Ингула (иза Јелисаветграда). Скоро затим дође (у окт. 1751.) Хорват, са породицом и многим официрима и са 218 људи у Кијев и ту презими зиму. У децембру буде позван у Петроград ради објаснења о истој ствари. Тада се определи место за насеље Срба од Кијева по реци Дњепру до Очакова и пустињом до Азова са означенијем линије украјинске области турске и пољске.“ И ово буде утврђено величанствено граматом даном Хорвату 22. Јан. 1752. г. и после привилегијом априла 1753. Ова привилегија објављена је у XXIII тому „Полнаго собрания законов“ тачка 6. гласи: „Сие поселение Гуссарских и пандурских полков названо и именовано бит имеет **Новаја Србија.**“ На пролеће 1752. г. саку-

⁽¹⁾ С. С. Текелија, који је крајем прошлог ст. (1787. и даље) пропутовао кроз те ерске насеобине, вели да се Хорват „поселио у пределу између Буга и Дњепра реке, главни квартал у Елисавет-граду, а други су под Шевичем отишли преко Дњепра, главни квартал Бахмут, и тако предјел онај назвао се Нова Србија, а овај славно-србија“ (Летоп. М. С. књ. 119. ст. 16).

за дванаест хиљада динара годишње под истим погодбама, под којима му је уступљено било исто право за 1895. год., а које су погодбе изложене у решењу одборском од 28. Децембра 1892. год. АБр. 12.252.

IX

Одборник г. М. Милашиновић подноси писмено питање, да ли је суд општински према решењу одборском од 12. Јануара 1895. размислио о установљењу једног одељења пожарне чете за Врачарски крај.

Пошто је прочитано то питање АБр. 6595 и пошто је председник изјавио, да је суд спремио тај предлог, али да се због скучености буџета исти није могао у овој години остварити, одбор је одлучио:

да се предлог суда о установљењу једног одељења пожарне чете за Врачарски крај упутити на призрење повереништву за састав буџета за 1896. годину.

СТЕЧАЈ

У седници од 19. ов. мес. Одбор општине гр. Београда решио је: да се приступи реформи општинске администрације, да се пропишу уређења за општинско надлештво, и да се за све текуће послове општинске надлежности, у границама закона, донесу потребни прописи.

Овога ради, а на основу чл. 66. тач. 2. зак. о устројству општина и општ. власти, у истој је седници установљен положај референта одборског и шефа администрације општинске, који ће, поред руковођења редовним пословима управног одељења, имати у дужност да, према данашњим приликама и начелима општинске администрације, изведе све потребне административне реформе, по програму, који је истакнут од стране Одбора, и да припреми елаборате за сва потребна уређења, и све посебне прописе за поједине гране општинске администрације и послове дотичних одељења.

пивши своје људе, Хорват се пресели у назначену земљу. Из насељеника он састави коњички пук који назва: *сриски коњички пук*, за разлику од онога на Линији насељенога хусарског Хорватовог пука, као и регуларни пешачки *пандурски пук*. Сем новоархангелског шанца оснује *Новомир-город*, који постаде штаб — квартиром целог Хорватовог пука и средиштем целог насеља.

За Хорватом јаве се и други досељеници у год. 1752. и 1753. као: *Текелија*, пуковници *Иван Шевич* и *Рајко Прерадовић*, указом од 29. маја 1753. буде примљена њихова молба с налогом: „да се Шевич и Прерадовић примају у вој. службу као генерал-мајори“, а приставши за њима људи да се под њиховом управом населе од стране „Вороњезске губерније, левом страном дњепровске пустиње, између реке Лугање и Бахмута, по десном брегу севернога Донца, и као и први досељеници у суседству Запорожаца.“

(Наставиће се)

⁽¹⁾ С. С. Пишчевић о томе вели: да је Иван Хорват „с породицом и са свима својим сродницима, с братом својим Димитријем и са породицом његовом, за тим потпуковник Иван Шевич са двојицом ожењених синова Иваном и Петром (овај је био шурак Пишчевићев и наговорио га да се сели у Русију) и с породицом, па капетани: Никола и Феодор Чорбићи с породицама и са свима сродницима, а к томе и други су се сагласили бити и предали молбу ради пресељења у Русију.“ Хорват и Шевич наскоро добију пасоше за Русију. (Известје о походе и т. д. стр. 85).

WWW.UNILIB.RS

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

Положај овај повериће се, избором Одбора, ономе кандидату, за кога се буде нашло, да за одређене дужности има најбољу спрему.

Плата је 6000 дин. годишње, а са избраним лицем везаће Општина уговор са најмањим роком од три године.

Пријава се прима до 10. новембра тек. год., а уз исту ваља приложити и сва документа о спремности.

Изабрани кандидат увешће се одмах у дужност.

Од стране суда општ. гр. Београда, 24. окт. 1895. АБр. 6531.

БЕОГРАДСКА ПИЈАЦА

ПРЕМЕРНО НА БЕОГРАДСКОМ КАНТАРУ од 20. Октобра до 28. Октобра 1895. г.

КИЛОГРАМА	НАИМЕНОВАЊЕ	ЦЕНА	
		највећа	најмања
		дин	пр.
7590	Арпаџика	16	15
	Брашна кукурузна		
	Брашна пшенична		
	Веће		
	Вина бела (од лит.)		
41893	Вина црна (од лит.)	70	50
750	Волова	45	40
	Воска		
	Вуне непране		
	Говеђина		
34858	Грожђа	70	40
	Дуња		
15277	Јабука	18	10
115076	Јечма	10	9 50
1575	Кајмака	140	130
	Кожа зечијих		
11856	Кожа јагњећих		
	Кожа овчијих		
	Крава		
72549	Креча	3 60	3 20
27253	Кромпира	10	8
	Крупника		
2345	Крушака	20	10
	Кудеље		
36610	Кукуруза	8	7
	Купуса		
	Лоја нетопљеног		
7964	Лука бела	60	45
9434	Лука црна	20	15
	Масла		
1487	Масти	110	105
3169	Меда	80	60
	Мушмула		
	Мухари семена		
3149	Маслини		
127135	Овса	10	9 20
	Ораја		
36728	Пасуља новог	30	25
	Пекмеца		
	Просе		
555396	Пшенице	11 50	11 40
4814	Ражи	8 40	8
	Ракије ком. (од лит.)		
890	Ракије ком. меке „	50	40
1681	Ракије пљ. љуте „	90	80
31080	Ракије пљ. меке „	50	40
26763	Свиња дебелих	90	80
	Свиња средњих		
47700	Сена	5	4
756	Сира	100	60
14870	Сламе	3	2
	Сочива		
36	Сланине ужичке		
143	Сува меса	350	300
2163	Угљена дрвеног	8	7
230000	Угљена каменог	3	2 50
645	Шишарке	14	12 50
	Гвожђа израђена		
	Шљива сирових		
730758	Шљива сувих	36	31
23260	Разне ситнице		

ОБЈАВА

Одељку Управе државне ергеле у Добричеву треба 20 коњара (јахача) за пастуве, који ће се у заводу спремити да буду и добре старешине пастувских станица.

Погодбе за пријем ове су:

1. Да нису старији од 30 година;
2. Да су пиемени;
3. Да су потпуно здрави;
4. Да телесним кројем као и душевним особинама (наклоношћу ка коњу, одважношћу према коњу и хитрином) одговарају за ову службу;
5. Да нису тежи од 75 килограма;
6. Да су служили у коњици или пољској артиљерији сталног кадра;
7. Да су нежењени; и
8. Да су доброг владања.

Храниће се сви у заједничкој менажи, која је прошлог месеца у заводу основана. Сваки је обавезан да набави и носи прописно одело.

У почетку је плата 40—50 динара на месец.

Пријавити се треба лично на дан 8. новембра ове године у 8 часова пре подне комисији у Добричеву код вароши Ђуприје, којом ће се приликом извршити и лекарски преглед, над свима који у службу ступити желе.

Бр. 1562. Из канцеларије одељка управе државне ергеле, 20. октобра 1895. године у Добричеву.

ЛИЦИТАЦИЈА

Суд општине београдске, држаће јавну усмену лицитацију, на дан 30-ог т. м. од 2—5 сати по подне, за издавање под закуп земљишта општинског, које постоји до Вајфертове пиваре, а које се граничи са северне стране до подножја топчидер. друма; са западне до мокролушког потока; са јужне стране до општин. пута који води у Прокоп и са источне стране до

општинског пута, који везује топчидерски друм са крагујевачким.

Квадратна површина овог плаца износи 9.541,50 квадрат. метара.

Земљиште се ово даје на 4 године под закуп за сејање баштованских усева.

Ко жели ово земљиште узети под закуп нека дође да лицитира.

АБр. 6029. — Од суда општине београдске, 28. октобра 1895. у Београду.

ОБЈАВА

Дешава се, да многи продавци кућа и зграда у овдаш. вароши остају дужни извесну суму новаца управи водовода за утрошену а неплаћену воду у истим зградама, без да о томе извести купце тога имања, који после има неприлике са управом водовода.

Да се ово неби више дешавало, даје се на знање овдаш. грађанству, да сваки купац имања у овој вароши, предходно тражи од продавца истог имања књижицу о плаћеној води, иначе ће купац имања бити дужан неплаћену воду платити, која је у тим зградама утрошена.

Из суда општине вароши Београда 25/8—1895 год.

ТАКСЕ ЗА ИЗНОШЕЊЕ ЂУБРЕТА

- За квартове: Савамалски, Терaziјски, Варошки и Брачарски:
1. Од собе и кухиње или мањег дућана са собом . . . . . 0,25 д.
  2. Од две или три собе, са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0,70 д.
  3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1,50 д.

- За квартове: Дорђолски и Палилушки:
1. Од собе и кухиње, или мањег дућана са собом . . . . . 0,20 д.
  2. Од две или три собе са кухињом или већег дућана са магазом . . . . . 0,60 д.
  3. Од четири или више соба са кухињом, од кафане са кухињом, од гостионице са кухињом без штале . . . . . 1,— д.
- Од суда општине београдске 28. августа 1892 године. АВр. 9449.

ПУТНИЧКИ САОБРАЋАЈ ВАРОШИ БЕОГРАДА

У седмици од 19. Октобра до 25. Октобра 1895. год.
допутовало 749 путника — отпутовало 798 путника.

Постојбина приспелих путника :

ПОЛА		Из Србије														
МУШКИ	ЖЕНСКИ	Из Србије	Аустро-Угарске	Босне и Херцегов.	Црне-Горе	Грчке	Турске	Бугарске	Румуније	Русије	Германије	Француске	Италије	Осталих Европ. Аража	Из Европе	
715	34	605	90	7	—	—	15	7	1	2	8	5	5	4	—	
Занимање путника :																
Тесаци и економски	Занатлије	Трговци	Индустријалци	Предузачи и шпекул.	Гостиничари	Интелиг. и војска	Ученици	Радећи и помоћници	Пиљари и бозаџије	Надничари и слуге	Пролетаријат					
33	59	381	2	5	16	91	20	43	9	50	—					

27. Октобра 1895. год.

Из статистичног одељења општ. вар. Београда.

УРЕДНИШТВО И АДМИНИСТРАЦИЈА ЈЕ У ЗДАЊУ ОПШТИНСКОГА СУДА